

KRUH OD KOJEGA ŽIVIMO

Uzorak bogoslužja s djecom za prvu pričest

Pripraviti: Roditelji ispeku kruh u suradnji sa svojom djecom. Nakon slavlja kruh će podijeliti i zajedno jesti. Djeca skupljaju slike o kruhu, zapisuju izreke o kruhu, prave krušni ćilim (poster) koji će biti postavljen na prikladnom mjestu kod vrata crkve. Moguće je da se u podnožje oltara postavi poster s prikladnim slikama.

Ulaz

Dok djeca ulaze i zauzimaju svoja mjesta u crkvi orgulje svečano sviraju. Slijedi prikladna ulazna pjesma. Nakon službenog liturgijskog pozdrava slijedi kratki uvod.

Pozdrav i uvod

Kao što je od mnogo zrnja nastao kruh, tako i mi mnogi zajedno s Kristom postajemo jedno. Danas će (navesti broj) djevojčica i dječaka prvi put biti obdareno kruhom života i tako svečano uči u puninu naše kršćanske zajednice.

Djeca odlažu svijeće a za to vrijeme izvodi se kratka instrumentalna skladba.

Svećenik: Prije nego započnemo svečanu Isusovu gozbu na kojoj nas hrani kruhom života želimo se sabrano moliti Bogu za oproštenje svih propusta i pogrešaka.

Prvo dijete: Kruh je dar Božji. Kruh je plod zemlje i čovjekova rada. Kad s drugima dijelimo kruh, doživljavamo zajedništvo i prijateljstvo.

Drugo dijete: Kruh nas podsjeća na Isusa koji je dar Božji nama. Isus nam se dariva kao kruh da bi imao zajedništvo i prijateljstvo s nama.

Treće dijete: Kruh nam je i pitanje: pristupamo li tome daru s poštovanjem i zahvalno? Jesmo li spremni svoj kruh dijeliti s drugima, osobito s onima koji gladuju?

Gospodine, smiluj se ...

Četvrto dijete: Kruh je znak jedinstva. Nastao je od mnogo zrnja. U njemu je rad mnogih ljudi. Kruh povezuje, kruh ujedinjuje. Tko dijeli svoj kruh s drugima, uspostavlja mir i zajedništvo.

Peto dijete: Kruh podsjeća na Isusa. On želi da svi ljudi budu jedno. Za to je predao i svoj život. Budimo u ljubavi povezani s njim i jedni s drugima.

Šesto dijete: Kruh nam je i pitanje: Pomažemo li da se ljudi bolje razumiju? Pridonosimo li jedinstvu, izmirenju i miru?

Kriste, smiluj se ...

Sedmo dijete: Kruh označava služenje. On se daje lomiti i trošiti da bi drugi imali snagu i život.

Osmo dijete: Kruh podsjeća na Isusa koji nije došao da mu se služi nego da on služi. On nam se daruje da po njemu možemo živjeti.

Deveto dijete: Kruh nam je i pitanje: Jesmo li spremni drugima služiti, biti za druge? Jesmo li spremni kruh našega života dijeliti s drugim? Jesmo li spremni postati kruh za druge?

Gospodine, smiluj se ...

Molitva

Bože, tvoj je sin Isus Krist postao za nas kruh po kojemu možemo vječno živjeti. Sa zahvalnošću primamo taj kruh i po njegovoj snazi pokušavamo živjeti jedni s drugima i jedni za druge. Pomozi nam da s Isusom postanemo kruh koji utažuje glad i daje snagu. Po Gospodinu našemu Isusu Kristu ...

Čitanja: 1 Kor 11, 23-26; Iv 6,48-51

Pripovijest

U jednoj prodavaonici kruha u Parizu svakoga je dana bilo mnogo kupaca. Dobri je stari pekar svojim načinom privlačio ljudе. Jedni su govorili da je čudan, drugi da je dobričina i mudar, a treći da je prorok. Pekar je dobro znao da kruh ne služi samo da nasiti gladne. Mnogi su se u to uvjerili prvi put u životu upravo kod staroga pekara u Jakovljevoj ulici. Takav je bio i vozač autobusa Gerard koji je jednom slučajno ušao u tu prodavaonicu. "Vi izgledate potišteno", reče mu stari pekar. "Zabrinut sam za zdravlje svoje djevojčice", odgovori vozač. "Jučer je pala s drugoga kata." "Koliko joj je godina?" pitao je pekar. "Četiri", odgovori Gerard. Tada pekar uzme jedan kruh,

odlomi dva komada od kojih jedan dade vozaču. "Jedite sa mnom a ja će misliti na vas i vašu kćerkicu." Vozač je razumio poruku iako tako nešto nikada nije doživio u životu. Jeli su kruh šuteći i mislili na dijete u bolnici. U prodavaonicu uđe neka žena kupiti kruh. Prije nego je izrazila svoju želju, pekar joj pruži komad kruha i reče: "Jedite s nama! Četverogodišnja kćerkica ovoga gospodina leži u bolnici teško povrijeđena. Pala je s prozora. Otac treba osjetiti da nije sam." Žena je uzela kruh i jela zajedno s njima dvojicom. Sličnih je slučajeva bilo često kod staroga pekara.

Jednoga jutra vrata prodavaonice su, kao i obično, vrlo rano bila već otvorena. U prodavaonicu je utrčao jedan dječak, žurno zalupio vratima i zasunom zaključao vrata iznutra. "Što to radite?" upita ga pekar. "Kupci dolaze po kruh. Odmah otvorite vrata!" Uto se pred vratima pojavi čovjek sa željeznom šipkom u ruci. Htio je unutra, ali vrata su bila zaključana. "On me želi ubiti" vikao je dječak sav usplahiren. "To je moj otac koji je vrlo nagle naravi." "E, pusti me da nešto poduzmem," reče pekar, otključa vrata i sa smiješkom se obrati čovjeku sa šipkom: "Dobro jutro, Gastone! Zašto se već tako rano uzbuduješ? To nije zdravo. Ne možeš tako dugo živjeti. Uđi unutra, Gastone, ali se ponašaj uljudno. Pusti dječaka na miru, u mojoj prodavaonici nema tuče." Čovjek sa šipkom uđe. Od uzbudjenja nije mogao ništa reći. Brisao je znoj s čela i gledao u pod. "Dođi, Gastone, pojedi komad kruha. To smiruje. Pojedi ga zajedno sa svojim sinom. I ja ću jesti s vama." I dok su jeli kruh, pogledali su se. Stari se pekar nasmiješio obojici. Kad su pojeli kruh, Gaston je rekao dječaku: "Dođi, momče, moramo na posao."

Homilija

Dragi pravopričesnici, mnogo ste ovih dana slušali i razmišljali o kruhu. Na prigodnom posteru možete pročitati: kruh prija i daje zdravlje; kruh daje snagu i život; dijeliti kruh znači dijeliti život; kruh povezuje, kruh ujedinjuje; kruh stvara zajedništvo i pomiruje; kruh podsjeća na Isusa ...

Vi ste sigurno dobro razumjeli pripovijest o pekaru iz Pariza. Kako bi bilo lijepo da svaka naša kuća, svaka naša crkva postane takva prodavaonica kruha. Lakše bismo razumjeli zašto je potrebno da uvijek iznova slavimo Isusovu gozbu kod koje je Isus uzeo kruh, zahvalio, razlomio i dao svojim prijateljima govoreći: "To je moje

tijelo, to je za vas!" Isus je kruh života koji nas liječi i ojačava, izmiruje i povezuje. Pokazuje nam da darovati samoga sebe, postati kruh za druge, znači predati se do kraja, do smrti. Isus se dariva nama da bismo mi postali hrana i izvor snage jedni drugima. Ondje gdje ljudi zajedno s Isusom postaju kruh, tu život biva svečanost, svečanost bez kraja.

Kratka meditativna glazba

Vjerovanje

Molitva vjernika

Svećenik: Isuse Kriste, kruše života, ti nas hraniš i oživljavaš. Tebi upravljamo svoje molbe.

Jedan otac: Za sve ljude za koje si ti postao kruh života: učini Gospodine, da budu jedno u vjeri i ljubavi.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

Jedna majka: Za našu djecu i za sve koji su slabi i ustrašeni: Kruše života, ojačaj ih.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

Jedno dijete: Za one koji gladuju: Kruše života, nasiti ih.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

Drugo dijete: Za sve naše rođake i znance koji žive u svadji i nemiru: Kruše života, daruj im izmirenje.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

Treće dijete: Za nas i za sve koji danas s nama slave: Kruše života, učini da nam život bude svečanost bez kraja.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

Četvrto dijete: Za naše roditelje, djedove i bake, braću i sestre: Kruše života, ojačaj ih u vjeri, nadi i ljubavi.

Svi: Kriste, kruše života, usliši nas!

(Prema: H. LAARMANN, *Wir feiern Erstkommunion, Gottesdienstmodelle*, Herder 1988, 8-14, priredio Jozo Župić, ofm.)